

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620201726
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7620201726.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Maruščáka a členiek senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a JUDr. Jany Dudíkovej vo veci navrhovateľa L. V. nar. X.X.XXXX bývajúceho na X. XX v N., prechodne M. , n.o. J. XX, E., právne zastúpeného JUDr. Jánom Slovinským, advokátom so sídlom Štefánikovo námestie 13, Spišská Nová Ves proti odporkyniam: 1/ C. V., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v G., J. č. XXX a 2/ C. T., nar. XX.X.XXXX, bývajúcej v J. č. XXX, G. o určenie vyživovacej povinnosti detí k rodičom o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 8Pc/6/2020-70 zo dňa 18.2.2021 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zamietol návrh navrhovateľa a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Poukázal na to, že podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zaviazat' odporkyne v 1. a 2. rade prispievať mu na jeho výživu u každej sumou 50 eur mesačne, počnúc dňom 1.4.2009 s poukazom na to, že rozsudkom č.k. 6C/789/1997-28 zo dňa 26.3.1998 bolo jeho manželstvo s matkou odporkyň rozvedené a dňom 7.3.2019 podal návrh na určenie výživného na rozvedeného manžela, ktorý však bol zamietnutý rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11Pc/7/2019-82 zo dňa 1.8.2019 z dôvodu premlčania nároku. Zdôraznil, že je nepočujúci, imobilný, chodiaci za pomocou bariel, je odkázaný na opatrovateľskú službu, ktorá mu je určená na 4 hodiny denne a už 9 rokov poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 72,90 eur s tým, že mu bola priznaná aj dávka v hmotnej núdzi vo výške 134 eur mesačne a iný príjem nemá. Zo svojho príjmu platí lieky a stravu. Momentálne býva v neziskovej organizácii - útulku Oáza v Bernátovciach. Odporkyňa v 1. rade je slobodná, telesne postihnutá, nepracuje a nepoberá invalidný dôchodok vo výške 263,40 eur. Odporkyňa v 2. rade je vydatá, žije s manželom a má dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom s tým, že o odporkyne svoje dcéry sa vždy riadne staral do rozvodu, aj rozvode manželstva a prospieval im aj nad rámec svojej vyživovacej povinnosti, finančne ich podporoval až do doby, kým neboli schopné samé sa živiť a v súčasnosti, keď je on v zložitej situácii a potrebuje pomoc, je namieste, aby odporkyne prispeli a zlepšili jeho ťažkú životnú situáciu, aby si mohol zabezpečiť dôstojné bývanie. Vykonaným dokazovaním výsluchom odporkyň, svedkyne S. V., oboznámením správ Sociálnej poisťovne, a.s. Bratislava, zariadenia Oáza - nádej pre nový život, n.o. J., Valaliky, potvrdením ÚPSVaR Spišská Nová Ves, výpisom z registra trestov, rozhodnutím Mesta Gelnica č. 1/OS/2019 zo dňa 3.1.2019, rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 11Pc/7/2019-82 zo dňa 1.8.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Co/47/2019-103 zo dňa 31.3.2020, rozsudkom č. k. 6C/789/97-28 zo dňa 26.3.1998, č. k. 1C/254/01-71 z 31.10.2003, uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 16C/102/2016 zo dňa 10.10.2017 vzal za preukázané, že navrhovateľ poberá invalidný dôchodok vo výške 72,90 eur mesačne s tým, že podľa evidencie registra poistencov a sporiteľov SDS vedenom Sociálnou poisťovňou bol za celé

obdobie zamestnaný v období od 1.1.1993 do 31.12.1994 ako zamestnanec na Okresnom úrade práce, od 15.4.1996 do 14.6.1996 ako zamestnanec Lesy Košice a odo dňa 1.2.1997 do 10.4.1997 vo firme W. N.. V súčasnosti je umiestnený v zariadení Oáza - nádej pre nový život, n.o. Bernátovce č. 779, Valaliky s mesačným poplatkom 30 - 31 eur za kalendárny deň pobytu. Výška dôchodku predstavuje 72,90 eur a zároveň poberá od apríla 2020 dávku v hmotnej núdzi vo výške 134 eur s tým, že do apríla 2020 výška dávky predstavovala 127,80 eur. Zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený Mestom Gelnica rozhodnutím č. 1/OS/2019 zo dňa 3.1.2019 s tým, že bolo rozhodnuté, že je odkázaný na sociálnu službu III. stupňa s rozsahom 4 - 6 hodín denne. Rozsudkom č.k. 11Pc/7/2019-82 zo dňa 1.8.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 8Co/47/2019-103 zo dňa 31.3.2020 bol zamietnutý návrh navrhovateľa na určenie výživného na rozvedeného manžela s poukazom premlčania uplatneného nároku podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, keďže nárok uplatnil spätne za obdobie od 1.9.2008 do 30.9.2011 a žalobu podal až 7.3.2019. Ďalším dôvodom pre zamietnutie tohto návrhu bol alkoholizmus žalobcu, ktorý bol hlavnou príčinou rozvratu manželstva a priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela by tak bolo v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň mal súd za preukázané, že manželstvo navrhovateľa a matky odporkyň bolo rozvedené rozsudkom č.k. 6C/789/1997-28 zo dňa 26.3.1998 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach z 21.9.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.1998, podľa ktorého dôvodom rozvratu manželstva bol alkoholizmus navrhovateľa s tým, že deti boli zverené do starostlivosti matky a navrhovateľovi nebolo určené výživné. Z rozsudku č.k. 1C/254/01-71 zo dňa 31.10.2003 vyplynulo, že právo spoločného nájmu bývalých manželov k bytu v Gelnici na Záhradnej 10 bolo súdom zrušené a ďalším nájomcom bytu sa stala matka odporkyň Anna Fendová s tým, že navrhovateľ bol zaviazaný vypratať predmetný byt do 15-tich dní od zabezpečenia náhradného ubytovania. Z uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 16C/102/2016 zo dňa 10.10.2017 vyplynulo, že medzi navrhovateľom a jeho bratom X. V. došlo k uzavretiu súdneho zmluvy, podľa ktorého bol X. V. zaviazaný zaplatiť za účelom vyplatenia dedičského podielu z dedičstva po matke L. V. sumu 5.900 eur do 3 dní od uzavretia súdneho zmluvy. Z výsluchu odporkyň súd zistil, že navrhovateľ sa o nich nikdy riadne nestaral, nechodil s nimi k lekárovi, nezaujímal sa o ich život, nikdy im nič nekúpil. Odporkyňa v 1. Rade je poberateľkou invalidného dôchodku v sume 263,40 eur, býva s matkou v byte s tým, že kvôli navrhovateľovi je v stálom strachu a strese. K otcovi nemá žiaden vzťah, chce mať od neho pokoj. Odporkyňa v 2. rade má 36 rokov a má odpracovaných viac rokov ako navrhovateľ, ktorý okrem toho, že jej dal život sám nič nepričinil. Vyštudovala za vlastné peniaze, aj sa osamostatnila bez jeho pomoci. Otec nevie, koľko má vnúčať, akú školu vyštudoval a či zmaturovala. Odkedy si pamätá, otec nechodil práce, stále bol pod vplyvom alkoholu, na domácnosť neprispieval, nevaril, neupratoval, domov chodil po nociach opitý a robil cirkus. Po dosiahnutí plnoletosti si nežiadala výživné, pretože chcela mať od otca pokoj a aj tak by jej ničím neprispel. Podľa jej vedomostí otec matke na odkúpenie bytu, ktorý následne predala a odsťahovali sa z N. do G. iadnym spôsobom neprispel. Z výsluchu svedkyne S. V. vyplynulo, že navrhovateľa prepustili z práce kvôli alkoholu a všetko je uvedené v spise o rozvode ich manželstva. Fyzicky síce deťom neubližoval, ale nadával a podľa neho boli všetci sprostí. Celá N. vedela, kedy ide domov z krčmy, po nociach sa správal hlučne, celé dni spal, nestaral sa o nič, nepracoval a neprivyrábal si ani brigádnicke. Nájomné za byt platila len ona a keby jej nepomáhala rodina, tak nevie, ako by prežili, keďže celú výplatu dávala na náklady spojené s nájmom bytu. Zároveň súd prvej inštancie poukázal na to, že nevyhovel návrhu navrhovateľa na odročenie termínu pojednávania, keďže tento bol riadne zastúpený právnym zástupcom a svoje stanovisko vo vzťahu k tvrdeniam odporkyň zaujal vo svojich písomných vyjadreniach s tým, že tieto sa na pojednávaní nezmenili a nejednalo by sa teda o okolnosť, ktorá mala kľúčový význam pri rozhodnutí súdu, resp. by zmenila stav súdneho konania. Následne súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 66, § 67 ods. 1, § 75 ods. 1, 2 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len Zákon o rodine), ako aj s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ uzavrel, že z výsledkov vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že medzi otcom (navrhovateľom) a dcérami (odporkyňami v 1. a 2. rade) nie sú vytvorené pozitívne citové väzby, najmä z dôvodu nadužívania alkoholu navrhovateľom a jeho dlhodobej nezamestnanosti spojenej s nedostatkom finančných prostriedkov potrebných na výživu detí. Otázkou v spore bolo, či si môže otec nárokovať na pomoc a podporu u svojich detí (odporkyň), aby tak dôstojne prežil starobu, ak sa o ne celý život vzorne nestaral, nepomáhal im osobne, prípadne majetkom, nezaujímal sa o ne a nevychovával ich. Pokiaľ otec od roku 1997 v riadnom pracovnom pomere nepracoval a z dôvodu požívania alkoholu vo väčšej miere sa s deťmi nekontaktoval, nepomáhal im, nepodporoval ich, je zrejmé, že sa tak na ich výchovu a výžive žiadnym spôsobom nepodieľal, preto priznanie výživného zo strany odporkyň, resp. zaviazanie odporkyň v 1. a 2. rade na povinnosť v zmysle § 66 Zákona o rodine by bolo v rozpore s dobrými mravmi, preto súd návrh zamietol s tým, že výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 57 CSP a § 57 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP s tým, že žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne ho zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Argumentoval nesprávnosťou tvrdenia odporkyne v 1. rade, že od roku 1993 nepracoval a preto jej nemohol nič platiť, keďže z vykonaného dokazovania je zrejmé, že na území SR pracoval až do roku 1997, odpracoval 8 rokov bez 11-tich dní a na území ČR mal odpracovanú dobu 16 rokov a 61 dní. Taktiež poprel, že by požíval alkoholické nápoje v takej miere, ako to vykresľujú odporkyne, a že mal byť v čase jeho nehody a následného úrazu pod vplyvom alkoholu. Nikdy sa k deťom nesprával zle, naopak, staral sa o odporkyňu v 1. rade a vybavoval jej liečenia za účelom zlepšenia jej zdravotného stavu, ktoré absolvovala každoročne až do dovŕšenia 15. roku, kedy zomrel jeho otec. Nikdy nebol v spoločnom byte trpený, naopak, platil všetky účty a v domácnosti opravoval všetky spotrebiče. O dcéry sa riadne staral, zarobené peniaze nosil domov a aj keď nebol najlepším otcom, v rámci svojich možností poskytoval svojim dcéram domov a zabezpečoval ich živobytie, preto považuje za ich morálnu povinnosť, aby mu prispeli na výživné, čím by sa zlepšila jeho životná situácia, po pridelení bytu v domove sociálnych služieb by mohol opätovne začať podnikáť v tzv. chránenej dielni. Vo vzťahu k namietaným vadám konania upresnil len vadu upravenú ustanovením § 389 ods. 1 písm. b/ CSP s tým, že zamietnutím žiadosti jeho právneho zástupcu, aby mu bola poskytnutá lehota na vyjadrenie sa k výpovediam odporkyň a svedkyne, došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Z postoja svojich dcér je sklamaný a ich výpovede považuje za krivé obvinenia. Neustále dcéram píše listy a chce s nimi udržiavať kontakt. Poukázal na to, že v prípade priestupkového konania odporkyne v 1. a 2. rade vypovedali o vzájomnom vzťahu úplne inak, ako v predmetnom súdnom konaní. Práve v tomto priestupkovom konaní odporkyne a aj svedkyňa S. V. o skutočnom priebehu ich spolužitia vypovedali pravdu a zvyšné výpovede považuje za účelové s úmyslom vyhnúť sa finančnej pomoci navrhovateľovi s tým, že odporkyne sú ovplyvňované ich matkou, svedkyňou S. V., ktorá im nedovolí vytvoriť si vlastný názor a nadviazať pozitívny vzťah smerom k navrhovateľovi. Zdôraznil, že je v možnostiach odporkyň prispievať na jeho výživu, keďže je v dôsledku jeho zdravotného stavu odkázaný na pomoc iných.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrili odporkyne, ktoré žiadali rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a poukázali na to, že chcú, aby ich navrhovateľ nechal na pokoji. Za svoj terajší stav je zodpovedný sám a zapríčinil si ho svojím nezodpovedným spôsobom k životu a ak bolo konštatované, že príčinou rozvratu ich rodiny bol alkoholizmus navrhovateľa a z toho dôvodu mu nemohol byť priznaný príspevok na výživu rozvedeného manžela, bolo by nelogické uvažovať o priznaní výživného zo strany detí k navrhovateľovi. Odporkyňa v 2. rade vo svojom vyjadrení zdôraznila, že v priestupkovom konaní v Gelnici nevypovedala v jeho prospech, iba povedala, že sa k danému problému nevie vyjadriť, nakoľko neboli už 10 rokov v kontakte, má 37 rokov, od doby rozvodu uplynulo 23 rokov a ona odvtedy má svoj názor na navrhovateľa a nemusí jej ho vytvárať svedkyňa S. V.. O nadviazanie vzťahu s navrhovateľom ani jedna z odporkyň nestojí, nikdy nestáli, pretože na to nie je dôvod. Žijú si svoj život a chcú mať od navrhovateľa pokoj. Tak, ako sa starajú o svoj život, nech sa o svoj postará navrhovateľ a nech od nich nežiada nič, na čo im neprispel ako rodič a ako otec.

4. K týmto vyjadreniam sa v rámci dupliky vyjadril navrhovateľ, ktorý zotrval na svojich tvrdeniach a zopakoval, že má odpracovaný dostatočný počet rokov na území SR, ako aj Českej republike a vyjadrenia odporkyň považuje za krivé svedectvá a poškodzovanie jeho dobrého mena. Zdôraznil, že jeho príjmové pomery v roku 2020 v celkovej výške 209,70 € predstavujú sumu, ktorá je pod hranicou chudoby. Predmetné vyjadrenie doložil fotokópiou Českej správy sociálneho zabezpečenia z 29.1.2021.

5. Odporkyne v duplike k opätovnému vyjadreniu navrhovateľa zopakovali svoje odvolacie návrhy a zdôraznili, že boli nútené si prečítať opätovne v konaní všetky jeho klamstvá, ohovárania na adresu ich, ako aj ich mamy a navrhovateľovi nedošlo, ako im ublížil, ako negatívne ovplyvnil ich životy a nemá žiadne svedomie a charakter žiadať výživné od postihnutej dcéry, ako aj od odporkyne v 2. rade, ktorá má sama vyživovacie povinnosti, aj keď si musí byť dobre vedomý toho, že im nikdy nepomohol.

6. Dňa 12.5.2021 doručil navrhovateľ rovnopis zápisníc z priestupkového konania sp.zn. 3Pv 42/12 zo dňa 10.9.2012.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj s konaním, ktoré mu predchádzalo, prejednal odvolanie navrhovateľa ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho

pojednávania podľa ust. § 65 a § 66 CMP v spojení s ust. § 385 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP a aj z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, dôkazy vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo v konaní najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania a uzavrel, že rozsudok je vecne správny, preto ho v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil s tým, že podľa ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňuje ďalšie dôvody.

8. Navrhovateľ uplatnil v odvolaní odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm.b/, d/, f/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm.b/ CSP (t.j. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokomfortne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm.d/ CSP (t.j. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozsudku, predovšetkým ide o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podriadiť pod ust. § 365 ods. 1 písm.a/, b/, c/ CSP, ale ich dôsledok sa mohol prejaviť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm.f/ CSP (t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia teda nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

11. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm.h/ CSP (t.j. rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery, aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Odvolací súd dospel k záveru, že žiaden z navrhovateľom uvádzaných odvolacích dôvodov nebol naplnený, a to aj s prihliadnutím na to, že v podstate v odvolaní upresňuje len aplikáciu odvolacieho dôvodov podľa ust. § 389 ods. 1 písm.b/ CSP. Odvolacie námietky navrhovateľa vo vzťahu k vyššie uvedenej vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie vrátane skutočností uvádzaných v jeho podaniach vo vzťahu k vyjadreniam odporkýň k odvolaniu sa javia skutkovo aj právne irelevantné, keďže určujúcou otázkou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku, tak ako to správne uzavrel súd prvej inštancie, bolo vyhodnotenie, či uplatnený nárok nie je vo svetle právnej úpravy danej ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine v rozpore s dobrými mravmi. Aj právo oprávneného, v predmetnom prípade navrhovateľa, na výživné od povinného (odporkýň) musí byť vždy v súlade s dobrými mravmi. Skúma sa oprávnenie a nie povinnosť, to znamená, že výživné nemožno priznať v prípade, ak preto existujú dôvody na strane oprávneného. Súd tieto dôvody vždy posudzuje konkrétne v každom individuálnom prípade v kontexte konania účastníkov a súsledností ich úkonov v čase a mieste a aplikácia tohto ustanovenia je potom povinnosťou, nie možnosťou súdu. V kontexte vyššie uvedeného je ešte nevyhnutné uviesť,

že vzájomná vyživovacia povinnosť medzi rodičmi a deťmi neznamená, že by podmienky oboch vyživovacích povinností boli zhodné. Neznamená ani to, že plnenie vyživovacej povinnosti detí k rodičom by malo byť bez ďalšieho závislé na tom, či rodičia naopak plnili svoju vyživovaciu povinnosť k deťom a v akom rozsahu. Skutočnosť, že v predchádzajúcej dobe rodičia zanedbávali svoju vyživovaciu povinnosť alebo sa jej plneniu priamo vyhýbali, je potom nevyhnutné vyhodnocovať vo vzťahu k ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine a v rámci použitia tohto ustanovenia ani prípad, že by rodič plnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne, nie je jediným hľadiskom, ktoré je treba zobrať do úvahy. Odvolací súd preto zhodne so závermi súdu prvej inštancie uvádza, že výsledky vykonaného dokazovania, na ktorých sa nič nezmenilo ani v priebehu vyjadrení účastníkov konania v priebehu odvolacieho konania jednoznačne preukazujú stratu akejkolvek citovej väzby medzi navrhovateľom a odporkyňami s tým, že v dôsledku nezodpovedného správania sa navrhovateľa vo vzťahu k rodine, v dôsledku jeho alkoholizmu sa tento riadne nezúčastňoval na výchove, výžive a citovom vývine odporkyň. Žalobcom predkladané doklady a tvrdenia v rámci odvolania, ako aj vyjadrení k vyjadreniam odporkyň v priebehu odvolacieho konania sú bez právneho významu vo vzťahu k jednoznačnému záveru, že priznanie výživného zo strany odporkyň by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Na zdôraznenie tohto záveru je nevyhnutné uviesť, že samotná odporkyňa v 1. rade je takisto zdravotne znevýhodnená a jej príjmové pomery sa vzhľadom k tomu, že je odkázaná na starostlivosť matky a je poberateľkou invalidného dôchodku vo výške 263,40 € mesačne výrazne neodlišujú od príjmových pomerov navrhovateľa, čo samo osebe zakladá záver o tom, že priznanie uplatňovaného výživného v sume 50 € mesačne by bolo jednoznačne v rozpore so zásadami vyjadrenými v ust. § 75 ods. 2 Zákona o rodine. Totožný záver je nevyhnutné vyvodiť aj vo vzťahu k odporkyni v 2. rade, ktorá má sama dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom. Navrhovateľ žiadnym spôsobom v konaní nepreukázal ani listinami predkladanými po podanom odvolaní dôvodnosť uplatneného nároku v konaní, resp. neoslabil záver o nevyhnutnosti aplikovať na predmetný prípad ustanovenie § 75 ods. 2 Zákona o rodine.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko neboli v odvolacom konaní uplatnené (§ 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 58 CMP).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).